EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 15.3.2005
KOM(2005) 87 galutinis

2005/0020 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

nustatantis Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą

(pateikta Komisijos)

{SEK(2005) 351}
{SEK(2005) 352}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. ĮVADAS IR PAGRINDIMAS

1.1. Įvadas

Vadovaudamasi 1975 m. parengiamąja programa dėl vartotojų apsaugos ir informacijos politikos[1] ir 1993 m. Žaliąja knyga dėl teismų prieinamumo vartotojams ir vartotojų ginčų sprendimo bendrojoje rinkoje[2], 1996 m. Komisija patvirtino komunikatą dėl veiksmų plano, skirto padėti vartotojams kreiptis į teismą ir spręsti vartotojų ginčus vidaus rinkoje[3]. Veiksmų plane daugiausia dėmesio buvo skiriama individualių ginčų sprendimo procedūroms skatinti ir stiprinti; jame buvo numatyta supaprastinti reikalavimus dėl teisės kreiptis į teismus. 1999 m. įsigaliojus Amsterdamo sutarčiai, Europos Sąjunga nustatė sau tikslą palaipsniui sukurti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę patvirtindama, be kita ko, teisminio bendradarbiavimo civilinėse bylose priemones.

Europos Vadovų Tarybos susitikimo metu Tamperėje (1999 m.) Tarybai buvo pasiūlyta nustatyti specialias bendrąsias procedūrines taisykles, skirtas suprastinti ir pagreitinti bylų dėl nedidelių sumų reikalavimų nagrinėjimą, bei panaikinti tarpines priemones, kurių vis dar reikia, kad valstybėje, į kurią kreipiamasi, būtų pripažįstamas ir vykdomas sprendimas ar teismo sprendimas dėl visų teisių, susijusių su reikalavimais dėl nedidelių sumų (t. y. neapsiribojant tik vartotojų reikalavimais).

Bendroje Komisijos ir Tarybos priemonių programoje dėl abipusio sprendimų pripažinimo civilinėse ir komercinėse bylose principo įgyvendinimo, kurią Taryba patvirtino 2000 m. lapkričio 30 d.[4], raginama supaprastinti ir pagreitinti sprendimų priėmimą nagrinėjant bylas dėl nedidelių sumų reikalavimų. Diskusijos apie sprendimų priėmimo nagrinėjant bylas dėl nedidelių sumų reikalavimų supaprastinimą ir pagreitinimą taip pat palengvintų teismo sprendimų pripažinimą ir vykdymą.

Europos Parlamentas taip pat pareiškė, kad būtina supaprastinta ir pagreitinta bylų dėl nedidelių sumų reikalavimų nagrinėjimo procedūra[5].

1.2. Žalioji knyga dėl Europos vykdomojo rašto dėl apmokėjimo procedūros ir priemonių, skirtų bylų dėl nedidelių sumų reikalavimų nagrinėjimui supaprastinti ir pagreitinti

Šis pasiūlymas buvo priimtas po išsamių valstybių narių ir visų suinteresuotų pilietinės visuomenės atstovų konsultacijų. Žaliojoje knygoje dėl Europos vykdomojo rašto dėl apmokėjimo procedūros ir priemonių, skirtų bylų dėl nedidelių sumų reikalavimų nagrinėjimui supaprastinti ir pagreitinti[6], kurią Komisija pateikė 2002 m. gruodžio 20 d., apžvelgiamos valstybių narių dabar taikomos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūros. Remiantis lyginamąja studija, apžvelgiančioje kaip valstybės narės sprendžia

---

1 OL C 92, 1975 4 25, p. 2.
2 KOM(93) 576.
3 KOM(96) 13.
4 OL C 12, 2001 1 15, p. 1.
5 OL C 146, 2001 5 17, p. 4.
6 KOM(2002) 746 galutinis.

atitinkamus procedūrinius klausimus, buvo suformuluota nemažai klausimų dėl Europos dokumento pageidautinos apimties ir ypatybių.

Nuomonės apie Žaliąją knygą buvo toliau aptariamos viešo svarstymo metu, kurį 2003 m. gruodžio 12 d. surengė Komisija. Paaiškėjo, kad dokumentas, skirtas suprastinti ir pagreitinti bylų dėl nedidelių sumų reikalavimų nagrinėjimą, beveik vieningai buvo pripažintas žingsniu į priekį kuriant laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę.

Savo 2003 m. birželio 18 d. nuomonėje apie Žaliąją knygą[7] Europos ekonominių ir socialinių reikalų komitetas pasveikino Komisijos iniciatyvą pradėti konsultacijas šiuo klausimu ir Komisijos pastangas pagreitinti civilinių bylų sprendimą, atpiginti šį procesą ir padaryti jį veiksmingesnį. Komitetas parėmė Europos procedūros, kuria siekiama supaprastinti ir pagreitinti bylų dėl nedidelių sumų reikalavimų nagrinėjimą, sukūrimą. Komiteto nuomone, turi būti nustatomos tinkamos priemonės tokiam bylinėjimuisi pagreitinti kartu nepažeidžiant garantijų, kurios suteikiamos suinteresuotoms šalims pagal teisinės valstybės principus.

Savo 2004 m. vasario 12 d. nuomonėje[8] dėl Žaliosios knygos Europos Parlamentas pasveikino Komisijos iniciatyvą ir nurodė, kad reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra turėtų būti taikoma ne tik atvejams, susijusiems su pinigų sumos mokėjimu, susitariant, kad, remiantis konkrečia aptariama suma, privalu nustatyti ribą, bet kad ši procedūra taip pat turėtų būti taikoma visiems kitiems, su ekonominiais santykiais susijusiems ginčams, kurie priklauso įsipareigojimų kategorijai. Be to, taikant reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, turėtų būti taikomi alternatyvūs ginčų sprendimo (*angl. alternative dispute resolution* (ADR) būdai, supaprastinamas įrodymų paėmimas ir apribojama teisė teikti apeliaciją.

2004 m. kovo 16 d. valstybių narių ekspertų susitikime buvo aptartas reglamento, nustatančio Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, projektas. Šiame tekste pateiktam požiūriui delegacijos iš esmės pritarė, t. y. buvo pritarta nuostatai priimti reglamentą, kurio tikslas – supaprastinti ir pagreitinti sprendimų priėmimą nagrinėjant bylas dėl nedidelių sumų reikalavimų ir nustatyti Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, kuria bylos šalys gali pasinaudoti kaip alternatyva galiojantiems valstybių narių įstatymams, kurie išliks nepakeisti, bei panaikinti tarpines priemones, įgalinančias kitoje valstybėje narėje pripažinti ir vykdyti teismo sprendimą, priimtą vadovaujantis Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra.

2. TIKSLAI IR TAIKYMO SRITIS

2.1. Bendrasis tikslas

2.1.1. Veiksmingos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūros reikšmė

Išlaidos, teismo proceso vilkinimas ir nepatogumai nebūtinai proporcingai mažėja palyginti su reikalavimo suma. Priešingai, kuo mažesnis reikalavimas, tokių kliūčių reikšmė padidėja. Todėl daugelyje valstybių narių buvo sukurtos supaprastintos civilinės reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūros. Kartu didėja galimų tarpvalstybinių ginčų skaičius, kadangi daugiau naudojamasi EB sutartimi suteiktomis laisvo asmenų, prekių ir paslaugų judėjimo teisėmis. Atsižvelgiant į šį tarpvalstybinį kontekstą, aiškiai išryškėja kliūtys,

[7] OL C 220, 2003 9 16, p. 5.

[8] Europos Parlamento nutarimas dėl galimybės suderinti civilinio proceso teisę Europos Sąjungoje (KOM(2002) 654 + KOM(2002) 746 - C5-0201/2003 - 2003/2087(INI)), A5-0041/2004.

trukdančios greitai priimti teismo sprendimą ir sumažinti šio proceso kainą. Dažnai gali prireikti samdyti du advokatus, gali susidaryti papildomų vertimo raštu ir žodžiu išlaidų ir atsirasti kitų veiksnių, pvz., papildomų bylos šalių, liudytojų, advokatų ir pan. kelionės išlaidų.

Galimos problemos neapsiriboja asmenų tarpusavio ginčais. Mažų verslo įmonių savininkams taip pat gali iškilti sunkumų, jei jie norėtų pateikti reikalavimus kitoje valstybėje narėje. Tačiau, kadangi nėra procedūros, kuri būtų „proporcinga“ bylos išnagrinėjimo vertei, tos kliūtys, su kuriomis greičiausiai susiduris kreditorius, gali sukelti abejonių, ar kreipimasis į teismines institucijas yra ekonominiu požiūriu pagrįstas. Sprendimo, ypač prieš atsakovą kitoje valstybėje narėje, priėmimo kaina dažnai yra neproporcinga konkretaus reikalavimo sumai. Daugelis kreditorių supratę, kokios bus teismo proceso išlaidos, ir išsigandę tikėtinų praktinių sunkumų, nebesitiki atgauti to, kas, jų manymu, jiems teisėtai priklauso.

2.1.2. Būdingos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūros savybės – procedūriniai supaprastinimai

Atsižvelgdamos į procedūrų sistemas ir tradicijas, daugelis valstybių narių yra nustačiusios konkrečias bylų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo taisykles, kuriose numatoma supaprastinta procedūra palyginti su įprasta procedūra. Be abejonės, buvo pasirinkti skirtingi sprendimai. Vienose valstybėse narėse taikomos konkrečios reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūros, kitose – numatomi tam tikri procedūros supaprastinimai reikalavimų dėl nedidelių sumų atveju. Skirtingai nustatomas lygmuo, kuriam taikomi konkretūs procedūros supaprastinimai.

Konkrečios reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūros, kuriomis numatomi įvairūs supaprastinimai palyginti su įprastomis procedūromis, taikomos Jungtinėje Karalystėje (Anglijoje/Velse, Škotijoje ir Šiaurės Airijoje), Airijoje, Švedijoje ir Ispanijoje. Vokietijoje teismai savo nuožiūra gali nustatyti procedūras bylų dėl nedidelių sumų reikalavimų nagrinėjimo atveju. Prancūzijoje taikomas supaprastintas būdas pasinaudoti reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra (*déclaration au greffe*). Austrijos, Suomijos ir Nyderlandų bei kitų valstybių narių civilinio proceso kodeksuose numatyta keletas procedūros supaprastinimų palyginti su įprasta procedūra, kuri taikoma atvejais, kai nepasiekiama tam tikra sumos riba. Nors šio procedūros supaprastinimo galima nelaikyti konkrečia reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra tikslia ta žodžio prasme, praktikoje gaunamas rezultatas yra labai panašus.

Svarbiausias galiojančių reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrų ypatybes ir procedūros supaprastinimą galima apibendrinti taip[9]:

– Visose valstybėse narėse, kuriose taikoma reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra, yra nustatytos kiekybinės ribos, kurios tarpusavyje gana daug skiriasi[10]. Kai kuriose valstybėse narėse reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra papildomai taikoma tam tikrų kategorijų bylų nagrinėjimui, neatsižvelgiant į sumos ribą. Daugelyje valstybių narių, kuriose taikoma reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra, ta procedūra taikoma ne tik piniginiams reikalavimams. Daugeliu atvejų supaprastintos procedūros taikymas yra privalomas (dėl reikalavimų, kurių suma mažesnė

[9] Detalesnė informacija pateikiama Žaliosios knygos 4.3 skyriuje.

[10] Nuo 600 eurų (Vokietija) iki 8,234 eurų (Anglija/Velsas).

už nustatytą ribą), tačiau bylą teisėjas gali perduoti spręsti taikant įprastinę ar formalesnę procedūrą arba to gali paprašyti ginčo šalis.

– Taikant daugelį galiojančių reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrų, norint pareikšti reikalavimą, reikia užpildyti tam tikras reikalavimo formas. Nėra įpareigojimo bet kurioje valstybėje narėje kreipiantis pateikti teisinių normų nuorodas, t. y. reikalaujama pateikti tik faktais paremtas nuorodas. Daugelyje valstybių narių egzistuoja sistema, kai teismo tarnautojas arba kiti pagalbą suteikiantys pareigūnai padeda tuo atveju, kai taikoma procedūra. Be to, posėdžio metu teisėjas, paisydamas nešališkumo principo, padeda šaliai, kuriai neatstovauja advokatas (ypač dėl procedūrinių klausimų). Dabar jokioje valstybėje narėje nereikalaujama, kad reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūroje būtinai dalyvautų advokatas.

– Daugelyje valstybių narių taisyklių dėl įrodymų paėmimo supaprastinimas yra vienas iš esminių klausimų taikant reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūras. Daugeliu atvejų, teisėjui šiuo požiūriu suteikiama tam tikra veiksmų laisvė. Galimybe pasinaudoti vien tik rašytine procedūra (užuot rengus posėdžius) dabar įmanoma daugeliu atvejų. Tam tikrais atvejais, taisyklės, susijusios su sprendimo turiniu, yra ne tokios griežtos. Daugelyje valstybių narių yra nustatytas terminas, iki kurio turi būti priimtas sprendimas. Procedūrinės taisyklės dėl išlaidų atlyginimo labai skiriasi. Daugelyje valstybių narių, jei ginčą pralaimi, visas išlaidas padengia tik atsakovas. Valstybių narių įstatymai dėl galimybės pateikti apeliacijas dėl sprendimų, priimtų pasinaudojant reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra, yra labai skirtingi.

2.2. TAIKYMO SRITIS

2.2.1. Poreikis veikti Bendrijos lygmeniu

ES sutarties 65 straipsnis Bendrijai suteikia įstatymų leidžiamąją galią teisminio bendradarbiavimo civilinėse bylose srityje, kai toks bendradarbiavimas turi poveikio tarpvalstybiniam bendradarbiavimui tokia apimtimi, kiek būtina tinkamam vidaus rinkos veikimui.

Dėl vidaus rinkos reikalavimų – Bendrijos institucijos gali pačios įvertinti, ar priemonė yra reikalinga tinkamam vidaus rinkos veikimui. Šiuo pasiūlymu skatinamas tinkamas vidaus rinkos veikimas, kadangi, nustačius Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, bus lengviau išvengti laisvo prekių, asmenų, paslaugų ar kapitalo judėjimo kliūčių. Kaip nurodyta pirmiau (2.1.2), dabar reikalavimams dėl nedidelių sumų taikomos procedūros valstybėse narėse iš esmės skiriasi. Ūkio subjektų galimybė pasinaudoti iš esmės skirtingai veikiančiais teismo mechanizmais, tampa vidaus rinkos konkurencijos iškraipymo priežastimi, nesvarbu, ar subjektų buveinė yra keletoje skirtingų valstybių, ar toje pačioje valstybėje narėje. Jei vieni subjektai gali pasinaudoti veiksmingomis ir efektyviomis procedūromis, o kiti to padaryti negali, nesudaromos vienodos veiklos sąlygos konkuruoti vidaus rinkoje. Egzistuojantys skirtumai valstybių narių įstatymuose sudaro kliūtis tinkamam vidaus rinkos veikimui. Taigi situacija, dėl kurios gali būti labai pažeista pusiausvyra, susijusi su procedūrinių priemonių, kurių gali imtis kreditoriai pagal įvairius nacionalinius įstatymus, veiksmingumu, sukelia vidaus rinkos konkurencijos iškraipymą. Tokiu būdu Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra prisidėtų prie tinkamo vidaus rinkos veikimo.

Dėl reikalavimo, susijusio su tarpvalstybiniu bendradarbiavimu, – daugelyje Sutarties kalbinių versijų vartojama sąvoka „dalykas“, o ne „priemonė“. Todėl būtina ir pakaktų, kad „dalykas“ turėtų tarpvalstybinio bendradarbiavimo potekstę. Šis aiškinimas patvirtinimas 65 straipsnio c punktu, kuriame nurodoma, kad teisminio bendradarbiavimo civilinėse bylose priemonės apima geros civilinės teisenos kliūčių pašalinimą. Tai patvirtina ir Sutarties dėl Konstitucijos Europai III-269 straipsnis.

Iš esmės procesinė teisė gali turėti reikšmės tarpvalstybiniam bendradarbiavimui. Teisėjas visuomet taikys *lex fori* nesvarbu, ar bylos nagrinėjimas yra tarpvalstybinio pobūdžio, ar ne. Sprendimų priėmimas bylose dėl nedidelių sumų reikalavimų yra susijęs su tarpvalstybiniu bendradarbiavimu, kadangi, atsižvelgiant į vidaus rinkos plėtrą, dauguma ūkio subjektų ir vartotojų anksčiau ar vėliau gali dalyvauti nagrinėjant tokias bylas užsienyje.

Priemonė, taikoma vien tik valstybės viduje, kuri yra reikalinga tinkamam vidaus rinkos veikimui, visų pirma todėl, kad ta priemone panaikinami konkurencijos tarp įvairių valstybių narių ūkio subjektų iškraipymai, būtinai yra susijusi su tarpvalstybiniu bendradarbiavimu, kadangi kiekvienoje valstybėje narėje pradėjus taikyti veiksmingą reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą padidės galimybė naudotis teise kreiptis į teismą vadovaujantis vienodomis sąlygomis.

Tokiu būdu 65 straipsnyje numatytas reikalavimas dėl vidaus rinkos apriboja tarpvalstybinį bendradarbiavimą. Tinkamam vidaus rinkos veikimui būtina priemonė visuomet daro įtaką tarpvalstybiniam bendradarbiavimui, o su tarpvalstybiniu bendradarbiavimu susijusi priemonė ne visuomet gali būti reikalinga tinkamam vidaus rinkos veikimui. Šį aiškinimą taip pat patvirtina derybos, kurios vyko prieš patvirtinant 65 straipsnį, kadangi vidaus rinkos reikalavimas buvo įvestas vėlesniu derybų laikotarpiu siekiant apriboti šios nuostatos taikymo sritį. Šio straipsnio projekto rengėjai negalėjo siekti dar labiau apriboti 65 straipsnio aiškinimą, kadangi tai sudarytų naujas kliūtis galimybei pasinaudoti teise kreiptis į teismą Europos teismų erdvėje. Kiekvienas teisės dokumentas turėtų turėti savąjį „tarpvalstybinio bendradarbiavimo“ apibrėžimą, nes tas apibrėžimas beveik būtinai turėtų skirtis kiekvienu konkrečiu atveju, o tai sukeltų nemažų sunkumų taikant tuos dokumentus.

Apriboti Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūros taikymo sritį tik tarpvalstybinio bendradarbiavimo atvejais būtų ne tik netinkama, bet ir duodanti priešingus rezultatus praktika.

Pirma, reiktų vengti dviejų skirtingų režimų – šalies vidaus ir tarpvalstybiniams atvejams. Toks režimų dvilypumas neatitiktų vieningos ir nuoseklios, visiems skirtos teisingumo erdvės tikslo.

Be to, kaip pirmiau nurodyta, ne visose valstybėse narėse visi bylų dalyviai gali naudotis greita ir nebrangia reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra. Tokios tvarkos, kuri atitinka ginčo sumos vertę, nebuvimas daugeliu atvejų kelia abejonių, ar verta kreiptis į teismą, ir dažnai kreditoriai į teismą dėl bylos iškėlimo nesikreipia. Toks galimybės veiksmingai pasinaudoti teise kreiptis į teismą apribojimas turi ekonominių padarinių, kurie daro neigiamą poveikį makroekonomikai tinkamo vidaus rinkos veikimo atžvilgiu.

2.2.2. Subsidiarumas ir proporcingumas

Šio pasiūlymo tikslo – supaprastinti ir pagreitinti bylų dėl nedidelių sumų reikalavimų nagrinėjimą nustatant Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, pačios valstybės narės negali tinkamai įgyvendinti, nes jos negali garantuoti, kad visoje Bendrijoje būtų taikomos lygiavertės normos. Todėl šį tikslą galima pasiekti tik Bendrijos lygmeniu.

Šis pasiūlymas visiškai atitinka proporcingumo principą ta prasme, kad jis griežtai apsiriboja tik tuo, kas būtina siekiant šio tikslo. Atsižvelgiant į tai, kas buvo pasakyta, ypač svarbu pabrėžti pasirinkto teisės dokumento (reglamento) ir neprivalomo pobūdžio Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūros derinio poveikį palyginti su valstybių narių panašiais mechanizmais, taikomais pagal jų nacionalinę procesinę teisę. Siūlomas reglamentas, kuriuo būtų užtikrinamas vienodas ir tiesioginis procedūros taikymas, taip pat įpareigotų valstybes nares sudaryti galimybes Europos procedūra pasinaudoti kaip papildoma priemone. Reglamentu nebūtų reikalaujama, kad valstybės narės atsisakytų anksčiau taikytų įstatymų, susijusių su reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimu, nei kad jos keistų tokius teisės aktus, siekdamos juos suderinti su Bendrijos teise. Taigi šis pasiūlymas dėl reglamento, kuris nepažeidžia valstybių narių teisės toliau taikyti savo vidaus teisės normas kartu su Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra, turi daug mažesnės įtakos valstybių narių procedūrinėms sistemoms nei direktyva, kuria būtų reikalaujama priimti nacionalinės teisės aktus, atitinkančius tuo dokumentu nustatytą standartą. Toks įstatymų leidimo būdas iš esmės užtikrina bendrą minimalų veiksmingumo lygį dėl nedidelės sumos išieškojimo, tačiau valstybėms narėms, kurios yra sukūrusios geriau veikiančią vietos sistemą, leidžiama ją išlaikyti. Galiausiai, kreditoriai galės patys nuspręsti, kokią procedūrą jie laiko veiksmingesne, o kurią – patogesne pasinaudoti; pastarasis kriterijus yra ypač aktualus tiems subjektams, kurie veikia keliose valstybėse narėse, ir todėl jiems nebereikės susipažinti su kiekvienos iš valstybių narių procesine teise, nes bus galima pasinaudoti vienoda Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra. Ir dar reikėtų atsiminti, kad pasiūlymo 17 straipsnyje numatyta, kad „pagal šio reglamento nuostatas Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrai taikoma valstybės, kurioje vyksta procesas, procesinė teisė“. Taigi Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūros nustatymas nereikalauja toliau derinti nacionalinius procesinius teisės aktus, tokiu būdu beveik nesikišama į šalies teisę.

2005/0020 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

nustatantis Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 61 straipsnio c punktą,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą[11],

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę[12],

laikydamiesi Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos[13]

kadangi:

(1) Europos Sąjunga nustatė sau tikslą išlaikyti ir toliau plėtoti Europos Sąjungą kaip laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, kurioje užtikrinamas laisvas asmenų judėjimas. Laipsniškam tokios erdvės suformavimui Bendrija turi priimti, be kita ko, su teisminiu bendradarbiavimu civilinėse bylose susijusias priemones, kurių reikia tinkamam vidaus rinkos veikimui.

(2) Šioje srityje Bendrija be kitų priemonių jau yra priėmusi 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1348/2000 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo valstybėse narėse[14], Tarybos sprendimą 2001/470/EB, sukuriantį Europos teisminį tinklą civilinėse ir komercinėse bylose[15], 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo[16] ir 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 805/2004, sukuriantį neginčytinų reikalavimų Europos vykdomąjį raštą[17].

(3) 2002 m. gruodžio 20 d. Komisija patvirtino Žaliąją knygą dėl Europos vykdomojo rašto dėl apmokėjimo procedūros ir priemonių, skirtų bylų dėl nedidelių sumų reikalavimų nagrinėjimui supaprastinti ir pagreitinti[18]. Žaliąja knyga buvo pradėtos

---

11 OL C [...], [...], p. [...].
12 OL C [...], [...], p. [...].
13 OL C [...], [...], p. [...].
14 OL L 160 , 2000 6 30, p. 37.
15 OL L 174 , 2001 6 27, p. 25.
16 OL L 12, 2001 1 16, p. 1.
17 OL L 143 , 2004 4 30, p. 15.
18 KOM(2002) 746 galutinis.

konsultacijos dėl priemonių, susijusių su bylų dėl nedidelių sumų reikalavimų nagrinėjimo supaprastinimu ir pagreitinimu.

(4) Daugelis valstybių narių nustatė supaprastintas civilines procedūras, skirtas nedidelių sumų reikalavimams nagrinėti, nes su bylų nagrinėjimu susijusios išlaidos, laiko sugaišimas ir nepatogumai nebūtinai proporcingai mažėja mažėjant reikalavimo sumai. Kliūtys, trukdančios teismo sprendimą priimti greitai ir sumažinti šio proceso kainą, padidėja tarpvalstybinėse bylose. Todėl būtina nustatyti Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą. Tokios Europos procedūros tikslas – palengvinti galimybę pasinaudoti teise kreiptis į teismus pasiūlant neilgą procedūrą, nereikalaujančią didelių išlaidų.

(5) Vidaus rinkos konkurencijos iškraipymas, atsirandantis dėl pusiausvyros pažeidimo, susijusio su kreditoriams suteiktų procedūrinių priemonių veikimu įvairiose valstybėse narėse, sąlygoja būtinybę priimti Bendrijos teisės aktus, garantuojančius vienodas sąlygas kreditoriams ir skolininkams visoje Europos Sąjungoje.

(6) Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra taip pat turėtų būti taikoma byloms, kuriose nėra išorės elemento, kad būtų pašalinti konkurencijos iškraipymai tarp įvairių valstybių narių ūkio subjektų ir būtų pagerintos galimybės pasinaudoti teise kreiptis į teismus vienodomis sąlygomis visose valstybėse narėse.

(7) Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra turėtų supaprastinti, pagreitinti bylų dėl nedidelių sumų reikalavimų nagrinėjimą ir sumažinti jų nagrinėjimo išlaidas pasiūlant papildomą priemonę valstybių narių įstatymais numatytoms galimybėms, kurios lieka nepakeistos. Šis reglamentas taip pat turėtų supaprastinti teismo sprendimo, priimto kitoje valstybėje narėje taikant reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, pripažinimą ir vykdymą, įskaitant teismo sprendimus, kurie pradžioje buvo nacionalinio pobūdžio.

(8) Siekiant palengvinti procedūros įvedimą, ieškovas turėtų pradėti Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą užpildydamas reikalavimo formą ir pateikdamas ją kompetetingam teismui.

(9) Siekiant sumažinti išlaidas ir laiko sugaišimą, dokumentai šalims turėtų būti įteikti registruotu laišku su patvirtinimu apie gavimą arba pasinaudojant paprastesniais būdais, pvz., paprastu laišku, faksu arba elektroniniu laišku. Procedūra turėtų būti rašytinė, išskyrus atvejus, kai teismas laiko, kad būtinas žodinis procesas. Neturėtų būti reikalaujama, kad šalims atstovautų advokatas.

(10) Teismui turi būti suteikta galimybė surengti teismo posėdį audio, vaizdo ar elektroninio pašto konferencijos būdu. Jis savo nuožiūra gali nustatyti įrodinėjimo priemones ir įrodymų paėmimo apimtis bei gali leisti priimti įrodymus telefonu, pateikiant rašytinius liudytojų parodymus ir surengiant audio, vaizdo ar elektroninio pašto konferencijas.

(11) Teismas turėtų laikytis rungimosi principo.

(12) Siekiant pagreitinti ginčų nagrinėjimą, sprendimas turėtų būti priimtas per 6 mėnesius nuo reikalavimo užregistravimo.

(13) Siekiant pagreitinti nedidelių sumų išieškojimą, sprendimas turėtų įsigalioti nedelsiant nepaisant galimos apeliacijos ir netaikant reikalavimo pateikti užstatą.

(14) Siekiant sumažinti išlaidas, kai pralaimėjusi šalis yra fizinis asmuo ir jai neatstovauja advokatas arba kitas teisės specialistas, ji neturėtų būti įpareigojama apmokėti kitos šalies išlaidas advokato ar kito teisės specialisto pagalbai apmokėti.

(15) Siekiant palengvinti sprendimo pripažinimą ir vykdymą, sprendimas, priimtas vienoje valstybėje narėje vykdant Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, turėtų būti pripažįstamas ir vykdomas kitoje valstybėje narėje nereikalaujant jo vykdymo deklaracijos ir nesuteikiant galimybės prieštarauti jo pripažinimui.

(16) Reglamente gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažįstamų visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje. Konkrečiai juo siekiama užtikrinti visišką pagarbą teisei į nešališką teismą, kuri pripažįstama Chartijos 47 straipsnyje.

(17) Reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti priimtos vadovaujantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimu 1999/468/EB, nustatančiu Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką[19].

(18) Kadangi siūlomo veiksmo tikslų, konkrečiai – supaprastinti, pagreitinti ir sumažinti bylų dėl nedidelių sumų reikalavimų nagrinėjimo teisme išlaidas, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydamasi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti.

(19) [Jungtinė Karalystė ir Airija, atsižvelgiant į Protokolo dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos, pridedamo prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties, 3 straipsnį, pranešė apie savo pageidavimą dalyvauti priimant ir taikant šį reglamentą.]

(20) Danija, atsižvelgiant į Protokolo dėl Danijos pozicijos, pridedamo prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties, 1 ir 2 straipsnius, nedalyvauja priimant šį reglamentą ir todėl nėra juo saistoma ir joje jis nėra taikomas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

[19] OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

I SKYRIUS

REGULIAVIMO DALYKAS IR TAIKYMO SRITIS

1 straipsnis

Reguliavimo dalykas

Šio reglamentas nustato Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, kurios tikslas – supaprastinti ir pagreitinti bylų dėl nedidelių sumų reikalavimų nagrinėjimą bei sumažinti išlaidas. Ginčo šalys galės pasinaudoti Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra kaip alternatyvia galimybe valstybių narių įstatymuose numatytoms procedūroms.

Šiuo reglamentu taip pat pašalinamos tarpinės priemonės, kurių reikia vienoje valstybėje narėje taikant Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą priimtą sprendimą pripažinti ir vykdyti kitose valstybėse narėse, išskyrus sprendimus dėl neginčytinų reikalavimų.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas civilinėse ir komercinėse bylose, kai bendra piniginio ar nepiniginio reikalavimo, neskaičiuojant palūkanų, išlaidų ir sąnaudų, vertė neviršija 2 000 EUR tuo metu, kai pradedama procedūra. Reglamentas netaikomas visų pirma byloms dėl pajamų, muitų ar administracinėms byloms.

2. Šis reglamentas netaikomas byloms dėl:

   a) fizinių asmenų statuso arba teisnumo ir veiksnumo,

   b) turtinių teisių, atsirandančių dėl santuokinių ryšių, testamentų ir paveldėjimo,

   c) bankroto, procedūrų, susijusių su nemokių bendrovių ar kitų juridinių asmenų likvidavimu, kreditorių susitarimų ir analogiškoms procedūroms,

   d) socialinės apsaugos,

   e) arbitražo,

   f) darbo teisės.

3. Šiame reglamente sąvoka „valstybė narė“ – tai valstybės narės, išskyrus Daniją. *[Jungtinę Karalystę, Airiją]*

II SKYRIUS

EUROPOS REIKALAVIMŲ DĖL NEDIDELIŲ SUMŲ NAGRINĖJIMO PROCEDŪRA

3 straipsnis

Procedūros pradžia

1. Ieškovas pradeda Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą užpildydamas I priede pateikiamą reikalavimo formą ir pateikdamas ją kartu su susijusiais papildomais dokumentais kompetentingam teismui. Reikalavimas gali būti pateiktas tiesiogiai, paštu arba kitų tai valstybei narei, kurioje pradedama procedūra, priimtinų komunikacijos priemonių pagalba, pvz., faksu arba elektroniniu paštu.

2. Valstybės narės informuoja Komisiją, kokios komunikacijos priemonės yra joms priimtinos. Komisija šią informaciją paskelbia viešai.

3. Teismas nedelsdamas tik gavęs užregistruoja reikalavimo formą ir nurodo visų kitų jo gautų dokumentų, susijusių su Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra, gavimo datą ir laiką.

4. Siekiant senaties termino nutraukimo arba, priklausomai nuo konkretaus atvejo, nustatant ieškininę senatį laikoma, kad į teismą buvo kreiptasi tada, kai pagal 3 dalį užregistruojama reikalavimo forma.

5. Jei reikalavimo forma nesusijusi su byla, kuri patenka į šio reglamento taikymo sritį kaip numatyta 2 straipsnyje, teismas nelaiko tokio reikalavimo Europos nedidelių sumų reikalavimu, tačiau toliau jį nagrinėja pagal atitinkamą procesinę teisę, taikomą toje valstybėje narėje, kurioje vyksta procesas. Tokiu atveju, teismas apie tai praneša ieškovui.

6. Jei teismas laiko, kad ieškovo pateikta informacija yra nepakankamai aiški ar tiksli arba jei reikalavimo forma nėra tinkamai užpildyta, jis ieškovui gali suteikti galimybę užpildyti arba pataisyti formą arba pateikti papildomos informacijos ar dokumentų, kuriuos jis gali nurodyti.

7. Valstybės narės užtikrina, kad visi teismai, kuriuose gali būti pradedama Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra, turėtų reikalavimo formas ir kad visuose šiuose teismuose ieškovai, pildantys reikalavimo formą, galėtų gauti praktinę pagalbą.

4 straipsnis

Procedūros vykdymas

1. Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra yra rašytinė procedūra, išskyrus tuos atvejus, kai atsižvelgiant į šalių pastabas ar prašymus šiuo klausimu, teismo nuomone reikalingas nagrinėjimas žodine proceso tvarka.

2. Gavęs reikalavimo formą teismas užpildo II priede nurodytos atsakymo formos I dalį.

Per aštuonias dienas nuo reikalavimo formos gavimo, teismas remdamasis 11 straipsniu įteikia atsakovui reikalavimo formos kopiją kartu su užpildyta atsakymo forma.

3. Atsakovas pateikia atsakymą per vieną mėnesį nuo to laiko, kai jam pateikiamos reikalavimo ir atsakymo formos, užpildydamas atsakymo formos II dalį, pateikdamas galimus papildomus dokumentus ir gražindamas jį teismui, arba bet kuriuo kitu tinkamu būdu nesinaudodamas atsakymo forma.

4. Per aštuonias dienas nuo to laiko, kai teismas gavo atsakymą iš atsakovo, teismas atsakymo kopiją ir galimus papildomus dokumentus pateikia ieškovui remdamasis 11 straipsniu.

5. Jei savo atsakyme atsakovas pateikia priešpriešinį reikalavimą ieškovui, teismas apie šį priešpriešinį reikalavimą praneša ieškovui. Ieškovas į priešpriešinį reikalavimą atsako per vieną mėnesį nuo atsakymo gavimo.

6. Jei bendra priešpriešinio reikalavimo vertė viršija 2 straipsnio 1 dalyje nurodytą sumą, teismas nagrinėja priešpriešinį reikalavimą tik tuo atveju, jei jis kyla iš tų pačių teisinių santykių kaip ir reikalavimas ir jei teismas laiko, kad tinkama toliau tęsti Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą.

7. Jei kuris nors teismo gautas papildomas dokumentas yra parašytas kita nei proceso kalba, teismas reikalauja to dokumento vertimo tik tuo atveju, kai vertimas būtinas teismo sprendimui priimti.

Jei šalis atsisakė priimti dokumentą dėl tos priežasties, kad jis nėra pateiktas viena iš tų kalbų, kurios yra nurodytos Reglamento (EB) Nr. 1348/2000 8 straipsnyje, teismas apie tai praneša kitai šaliai ir pataria jai pateikti vertimą.

5 straipsnis

Procedūros užbaigimas

1. Per vieną mėnesį po to, kai teismas gavo atsakovo arba ieškovo atsakymus, pateiktus per 4 straipsnio 3 ir 5 dalyse nustatytą laikotarpį, teismas:

   a) priima sprendimą arba

   b) pareikalauja, kad šalys pateiktų daugiau informacijos apie reikalavimą per nustatytą laikotarpį arba

   c) šaukia šalis į posėdį.

2. Jei teismas per 4 straipsnio 3 dalyje nustatytą laikotarpį iš atsakovo atsakymo negauna, teismas priima sprendimą už akių.

6 straipsnis

Posėdis

1. Jei yra techninės galimybės ir abi šalys sutinka, teismas gali surengti posėdį audio, vaizdo ar elektroninio pašto konferencijos būdu.

2. Jei šalis nedalyvauja posėdyje ir jai atstovauja kitas asmuo, teismas gali to asmens prašyti pateikti įgaliojimą arba kitą tos šalies rašytinį įgaliojimus suteikiantį dokumentą, jei to reikalauja tos valstybės, kurioje vyksta procesas, procesinė teisė.

7 straipsnis

Įrodymų paėmimas

1. Teismas savo nuožiūra gali nustatyti įrodinėjimo priemones ir įrodymų paėmimo apimtį. Visų pirma teismas gali priimti įrodymus telefonu, pateikiant rašytinius liudytojų parodymus ir surengiant audio, vaizdo arba elektroninio pašto konferencijas.

2. Esant išskirtinėms aplinkybėms, teismas gali priimti ekspertų parodymus, jei tai būtinai reikalinga sprendimui priimti.

8 straipsnis

Šalių atstovavimas

Neprivaloma, kad šalims atstovautų advokatas ar kitas teisės specialistas.

9 straipsnis

Teismo vaidmuo

1. Teismas gerbia teisę į nešališką teismą ir laikosi rungimosi principo, ypač spręsdamas, ar būtinas nagrinėjimas žodine proceso tvarka arba dėl kitų įrodinėjimo priemonių ir įrodymų paėmimo apimties.

2. Teismas neįpareigoja šalių daryti kokius nors teisinius reikalavimo įvertinimus.

3. Jei būtina, teismas remia šalis sprendžiant procedūrinius klausimus ir gali jų paprašyti pateikti faktinės informacijos, susijusios su bylos klausimų sprendimu.

4. Prireikus teismas siekia, kad šalys susitartų.

10 straipsnis

Sprendimas

1. Sprendimas turi būti priimtas per 6 mėnesius nuo reikalavimo formos užregistravimo.

2. Jei sprendimas posėdžio, kuriame dalyvauja abi šalys, pabaigoje nepaskelbiamas žodžiu, teismas šalims įteikia sprendimą remdamasis 11 straipsniu.

11 straipsnis

Dokumentų įteikimas

1. Jei dokumentą reikia įteikti kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje vyksta procesas, šalims dokumentai įteikiami registruotu laišku su gavimo patvirtinimu, atsižvelgiant į galimas papildomas sąlygas, nurodytas Reglamento (EB) Nr. 1348/2000 14 straipsnyje ir atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

2. Jei dokumentus reikia įteikti valstybėje narėje, kurioje vyksta procesas, ir tiksliai žinomas adresato adresas, šalims dokumentai įteikiami registruotu laišku su gavimo patvirtinimu arba paprastesniais būdais, pvz., paprastu laišku, faksu ar elektroniniu laišku, jei tie paprastesni būdai numatyti valstybės narės, kurioje vyksta teismo procesas, procesinėje teisėje.

3. Jei, esant išskirtinėms aplinkybėms, dokumentų neįmanoma įteikti pagal 1 ir 2 dalis, įteikti dokumentus galima pasinaudojant kitais būdais, kuriais užtikrinama, kad dokumentai bus įteikti asmeniškai.

12 straipsnis

Terminai

1. Esant išskirtinėms aplinkybėms teismas gali pratęsti 4 straipsnio 3 ir 5 dalyse nurodytus terminus, jei tai būtina siekiant užtikrinti veiksmingą šalių gynybą.

2. Jei, esant išskirtinėms aplinkybėms, teismas negali laikytis 4 straipsnio 2 ir 4 dalyse, 5 straipsnio 1 dalyje ir 10 straipsnio 1 dalyje nurodytų terminų nesukeldamas pavojaus tinkamam bylos nagrinėjimui, teismas kiek įmanoma greičiau imasi būtinų priemonių.

3. Norint apskaičiuoti šiuo reglamentu numatytus terminus, taikomas 1971 m. birželio 3 d. Tarybos reglamentas (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71, nustatantis terminams, datoms ir laikotarpiams taikytinas taisykles[20].

[20] OL L 124, 1971 6 8, p. 1.

13 straipsnis

Sprendimo vykdymas

Sprendimas turi būti nedelsiant vykdomas neatsižvelgiant į galimas apeliacijas. Pateikti užstatą nėra būtina.

14 straipsnis

Išlaidos

1. Pralaimėjusi šalis padengia teismo proceso išlaidas, išskyrus tuos atvejus, kai tai būtų neteisinga ar nepagrįsta. Tokiu atveju teismas nusprendžia dėl teisingo išlaidų padengimo.

2. Jei pralaimėjusi šalis yra fizinis asmuo ir jai neatstovauja advokatas arba kitas teisės specialistas, ji neturėtų būti įpareigojama apmokėti kitos šalies išlaidų advokato ar kito teisės specialisto pagalbai apmokėti.

15 straipsnis

Apeliacija

1. Valstybės narės praneša Komisijai, ar pagal jų procesinę teisę galima pateikti apeliaciją dėl sprendimo, priimto vykdant Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą. Komisija šią informaciją paskelbia viešai.

2. Apeliacijos dėl sprendimo, priimto vykdant Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, procedūros metu nereikalaujama, kad šalims atstovautų advokatas ar kitas teisės specialistas.

3. Apeliacine tvarka priimtas sprendimas negali būti skundžiamas apeliacine ar kasacine tvarka.

16 straipsnis

Sprendimo peržiūrėjimas

Jei atsakovas veikia greitai, jis turi teisę prašyti, kad sprendimas, priimtas vykdant Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, būtų peržiūrėtas, atsižvelgiant į valstybės narės, kurioje sprendimas buvo priimtas, teisėje nurodytas sąlygas, ir jei apie sprendimą buvo pranešta Komisijai pagal Reglamento (EB) Nr. 805/2004 19 ir 30 straipsnius tuo atveju, kai:

a) (i) reikalavimo forma arba šaukimas į posėdį buvo įteikti atsakovui asmeniškai be gavimo patvirtinimo ir

ii) dokumentai buvo įteikti nepaliekant pakankamai laiko arba tokiu būdu, kad atsakovas ne dėl savo kaltės negalėtų pasirūpinti savo gynyba arba

b) atsakovas negalėjo paprieštarauti reikalavimui dėl force majeure arba dėl ypatingų aplinkybių ne dėl savo kaltės.

17 straipsnis

Taikytina procesinė teisė

Pagal šio reglamento nuostatas Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrai taikoma valstybės, kurioje vyksta procesas, procesinė teisė.

III SKYRIUS

PRIPAŽINIMAS IR VYKDYMAS

18 straipsnis

Pripažinimas ir vykdymas

1. Sprendimas dėl Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūros, priimtas vienoje valstybėje narėje, pripažįstamas ir vykdomas kitoje valstybėje narėje nereikalaujant jo vykdymo deklaracijos ir nesuteikiant galimybės prieštarauti jo pripažinimui, jei sprendimas buvo patvirtintas teismo kilmės valstybėje narėje pasinaudojant šio reglamento III priede pateikta forma.

2. Sprendimas, priimtas taikant Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, patvirtinamas jeigu jis neprieštarauja Reglamento (EB) Nr. 44/2001 II dalies 3 ir 6 skyriuose nustatytoms taisyklėms dėl jurisdikcijos.

   Pažyma parengiama ta kalba, kuria priimtas sprendimas.

   Dėl pažymos išdavimo negalima pateikti apeliacijos.

   Pažymos pataisymui taikoma valstybės narės, kurioje vyksta procesas, teisė.

3. Jei tuo metu, kai priimamas sprendimas, tikėtina, kad jis turės būti vykdomas kitoje valstybėje narėje, pažyma išduodama *ex officio* sprendimo priėmimo metu. Kitais atvejais pažyma išduodama, jei to prašo viena iš šalių.

4. Šalis, kuri siekia, kad sprendimas būtų vykdomas, pateikia:

   a) sprendimo kopiją, kuri atitinka sąlygas, būtinas nustatyti jo autentiškumą ir

   b) 1 dalyje nurodytą pažymą.

5. 1-4 dalys netaikomos neginčytiniems reikalavimams, apibrėžtiems Reglamento (EB) Nr. 805/2004 3 straipsnio 1 dalyje.

IV SKYRIUS

RYŠYS SU KITAIS BENDRIJOS TEISĖS AKTAIS

19 straipsnis

Ryšys su Reglamentu (EB) Nr. 805/2004 ir su Reglamentu (EB) Nr. 44/2001

Šis reglamentas neturi poveikio Reglamento (EB) Nr. 805/2004 ir Reglamento (EB) Nr. 44/2001 taikymui.

V SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

20 straipsnis

Informacija

Kompetentingos nacionalinės institucijos bendradarbiauja siekdamos visuomenei ir specialistams pateikti informaciją apie Europos reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, ypač per Europos teisminį tinklą civilinėse ir komercinėse bylose, nustatytą Sprendimu 2001/470/EB.

21 straipsnis

Įgyvendinimo priemonės

Priemones, būtinas šio reglamento įgyvendinimui, ir susijusias su 2 straipsnio 1 dalyje nustatytos ribos keitimu, prieduose pateikiamų formų atnaujinimu ir techniniais pakeitimais, arba su papildomų formų įvedimu priima Komisija laikydamasi 22 straipsnio 2 dalyje numatytos patariamosios tvarkos.

22 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda komitetas, numatytas Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 75 straipsnyje.

2. Jei daroma nuoroda į šią straipsnio dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 3 ir 7 straipsniai atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

3. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

23 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja […]

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse vadovaujantis Europos bendrijos steigimo sutartimi.

Priimta Briuselyje, [...]

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*
[...]	*[...]*